

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.
ΑΡΙΘ. 23ος.

Φυλλάδια 12.
Τιμή ὀβολοι 36.

Κεφαλληνία 18 Ἀπριλίου 1861.

Συνέχεια. (εἰδὲς Δύχνον, ἀριθ. 18.)

Οἱ νοήμονες λοιπὸν καὶ τίμιοι τῆς κοινωνίας πρέπει νὰ πάρουν ἀπάνουτους τὴν ἀναγέννησιν τοῦ λαοῦ· πρέπει νὰ φροντίσουνε γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν του μέσων.

Ἦθελε πῶ νὰ γένουνε ὅλα μὲ μίας, γιὰ νὰ ἔξημεροθῇ αὖριο ὁ λαὸς χωρὶς κατεπείγουσες χρεῖτες καὶ μὲ ἠθικὰς ἀρετὰς· μὰ, κατὰ δυστυχίαν, δὲν εἶναι πάρι τὸ κακὸ τοῦ ἔμπορει νὰ γένη ὅλο μὲ μίας!...

Ἰποχρεωμένοι ν' ἀρχίσωμε μόνον ἀκούθε, ἤθελε προτείνω ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν ἠθικευσήντου, 1ον· ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ μέροστο τὸ πουλιὸ ἀδύνατο, 2ο· ἐπειδὴ ἡ ἠθικὴ εἶναι βάσις τῶν ἄλλων ὅλων· καὶ εἶν' ἐκεῖνο τοῦ θὰ βοηθήσῃ καὶ στὴν ὑλικὴν καλῆτερεψήντου.

Ἡ ἠθικὴ δὲν διδάσκεται στὰ βιβλία, καὶ οἱ λαοὶ δὲν ἠθικεύονται στὰ σχολία. Οἱ λαοὶ ἠθικεύονται διὰ τοῦ παραδείγματος, διὰ τῆς διδαχῆς ὑποστηριγμένης ἀπὸ τὸ παράδειγμα, καὶ εἰς τὴν συναναζωοφὴν, τὴν ἀποκλειστικὴν συναναζωοφὴν ἠθικῶν ἀνθρώπων. Τῷ ὄντι, ὁ Χριστὸς ἔκαμε ὅλο τοῦτο χωρὶς ν' ἀνοίξῃ ποτὲ βιβλίον. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε μ' ἐπιτυχίαν τὴν ἠθικὴν, ἐπειδὴ ἡ διδασκαλίαν ἦτανε ὑποστηριγμένης ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς διαγωγῆς του, καὶ αὐτὸς ἦτανε πάντα μὲ τοὺς μαθητάς του.

Κ' ἐμεῖς σήμερα ἔχουμε χρεῖα ἀπὸ Χριστοῦς.

Μὴν ξαφνιστῇτε σὲ τοῦτομου τὸ συμπέρασμα. Ἄν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχουμε Χριστοῦς, δὲν εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ κάσωμε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

χριστιανούς ανθρώπους, οἱ ὅποιοι νὰ κάμουνε τὸ μέρος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν μας, καὶ δὲν γνωρίζω καταλληλότερο πρόσωπο γιὰ νὰ κάμῃ τοῦτο τὸ μέρος, ἀπ' ὅτι εἶναι ὁ ἱερέας, ὁ ἱερέας ὁ Χριστιανὸς, ὁ κατὰ μίμησιν τοῦ Χριστοῦ ἱερέας. Μὰ, δυστυχῶς, γιὰ νὰ λάβωμε τέτοιους ἱερεῖς, πρέπει νὰν τοὺς κάμωμε.

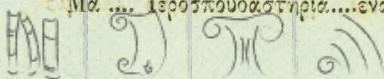
Ἔχουμε χρειαὶ λοιπὸν ἀπὸ ἱεροσπουδαστήρια.

Ἄς μὴν εἰποῦν οἱ γαλιῶται πῶς ὁ Χριστὸς δὲν ἔγινε τέτοιος μέσα σὲ ἱεροσπουδαστήρια, ἐπειδὴ ἐμεῖς δὲν ἤμποροῦμε νὰ πάμε νὰ γένωμε ἐκεῖ ποῦ ὁ Χριστὸς ἔγινε, καὶ πρέπει ἀκολούθως νὰ ζητήσωμε τὸν σχηματισμόν μας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέσα ποῦ συγχωρᾷ ἡ ἀνθρώπινος ἀδυναμία.

Ἐνα ἱεροσπουδαστήριον σὲ κάθε νησί δὲν ἤθελ' εἶναι διόλου παράπολυ. Ὁ μελλούμενος ἱερέας νὰ μπαίνει στὸ Κατάστημα ἀπὸ παιδὶ, γιὰ νὰ φέρῃ μαζύτου τὴν ἀθρόότητάτου· καὶ ἡ διαγογὴ τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν ἐκεῖ πλησιαζόντων νὰ ᾖναι τέτοια, ποῦ νὰ ἐγγυῇται τὴν ἡθικὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀναθρεφόμενων. Οἱ μελλούμενοι τοῦτοι ἱερεῖς μίαν ἡμέρα ἤθελ' εἶναι εἰκῶνες καὶ ὁμοιώματα τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἤθελε λείπουν ποτὲ ἀπ' ὅπου ἤθελ' εἶναι χρειαὶ νὰ παρευρίσκονται· καὶ ἤθελε παρευρίσκονται γιὰ νὰ δίνουν' ἀκερδосκόπως τὴν πνευματικὴν βοήθειαν εἰς ἐκείνους ὅπου ἤθελε τὴ χρειαζονται. Ἡ διαγογήτους ἤθελ' εἶναι τὸ παράδειγμα τῶν ἐνοριτῶν, οἱ ὅποιοι τότες ἤθελε ἔμπορῶνε νὰν τοὺς βάλουν' ἐμπρόςτους ὡς ἀντικείμενο μιμήσεως. Ψυχικοὶ ἱατροὶ, ὁ λόγοςτους ἤθελ' ἔχει βάρος καὶ αὐθεντίαν. Τοῦτοι ἤθελ' εἶναι καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς ἐνορίας· τὰ παιδιὰ τῶν ἐνοριτῶν ἤθελε ἀκοῦνε ἀπὸ τὸ στόματους τὴν ἱερὰν Κατήχησιν, τὴν ἱερὰν Ἱστορίαν, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ φῶς, τὸ ἅγιον φῶς τῆς Ἀλήθειας ἤθελ' ἔμπει τότε στὸ σπῆτι τοῦ φτωχοῦ, καὶ, σὰ λιθάνισμα νοερὸ, ἤθελε διώξει τὰς πρόληψεις ὅπου δειλιάζουν' τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἤθελε δώσῃ νέα δύναμιν στὴ θρησκείαν, καθαρίζοντάςτην ἀπὸ τὰς δεισιδαιμονίες ποῦ τὴν ἀτιμάζουνε.

Μὰ ἱεροσπουδαστήρια.... ἔνα σὲ κάθε νησί, ἄσχετον.

ΠΑΚΩΒΑΤΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Αἱ, βέβαια. Τὰ Θέατρα . . . ἓνα σὲ κάθε νησί . . . δὲ σι-
χίζουσι! . . .

Καὶ τῇ Ταράσας τὸ διπλοθέατρο στὴν Κεφαλονιά δὲ σι-
χίζει! . . .

Καὶ τῇ Βουλῆς τὸ διπλοθέατρο στοὺς Κορφοὺς δὲ σιχίζει! . . .

(Ἀκολουθεῖ.)

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ.

Ἐν ἤξερα γιατί, τὰ παιδιά τοῦ Νῶε, ποῦ δὲν ἦτανε πάρε
τρία, δὲν τοὺς ἐδίκα ἓνα μοναχὸ μέρος τοῦ Κόσμου! μὰ ἡ δουλιὰ
εἶναι ποῦ δὲν τοὺς ἐδίκα, κ' ἓνας ἐπῆρε τὴν Εὐρώπη. ἄλλος τὴν
Ἀσία, καὶ ἄλλος τὴν Ἀφρική! — Μὲ περισσότερο δίκιο, ἔπειτ' ἀπὸ
τὸν Κατακλεισμὸ τὸν ἐδικόνεμας τῶν 48, οἱ πολιτικοὶ κερδοσκό-
ποιμας, ὅσοι περισσότεροι ὄντες, δὲν ἐδικηρόντανε μέσα στὸν ὀλί-
γον Ἰόνιον λαὸν τὸν ὅποιον εἶχανε νὰ διαμεταλλέψουνε μὰ, ἡ
χρεία νικάει τὸ νόμο, καὶ πρέπει κανεὶς νὰ δικηέται σ' ἐκεῖνο πῶ-
χει. Ἐμοιράσανε λοιπὸν ἀνάμεσότους τὸν ὀλίγον τοῦτον λαὸν, κα-
θὼς τ' ἀδέλφια μοιράζουσι ἀνάμεσότους τὴν κούρτη τους, σὲ καν-
τσέλα . . . Σ' ἓνα καντσέλο ἐβάλαν' ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους
ἐβλέπανε προθυμία γιὰ νέα πράγματα, σ' ἓν ἄλλο καντσέλο ἐβά-
λαν' ἐκείνους ὅπου, ζημομένοι μὲ τὰ παλαιὰ ἔθνημα δὲν ἐμπορούσα-
νε πουλιὸ νὰν τ' ἀφήσουνε· καὶ σ' ἓν ἄλλο κάποιους ὀλίγους ἀ-
ναποφάσιστους, ὅπου ἐμένανε ἀνάμεσα στὰ δύο καντσέλα. Ἐκεῖνοι
'ποπήρανε νὰ διαμεταλλέψουνε τὸ πρῶτο καντσέλο ἐποθήκανε Ῥι-
ζοστάστες, ἐκεῖνοι 'ποπήρανε τὸ δεύτερο ἐποθήκανε Καταχθόνιοι,
κ' ἐκεῖνοι 'ποπήρανε τὸ τρίτο Μετριοφρονες. Οἱ ὕστεροι τοῦτοι, ἄν-
θρωποι χωρὶς καμμίαν 'πιδεξιόσυνη, δὲν ἐμπορέσαν 'ποτὲ 'νὰ κά-
μουνε τὸ κόμματους νὰ δώσῃ διάφορο, καὶ τὸ καντσέλο ἔμεινε
ἀκαλιέργητο μὲ ζημιάτους μεγάλη, καὶ μὲ 'ντροπὴ πολλή τοῦ καν-
τσέλου! Ἐξεναντίας, τ' ἄλλα δύο κόμματα ἐδουλέψαν με φαν-

ΠΑΝΟΡΑΜΙΟΝ

ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

νατισμὸ τὰ καντσέλατους, καὶ τὰ 'κάμαν' κ' ἐδώσανε τ' ἀσυμένια ἐλέη τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς Γῆς. Ἀλλὰ καθὼς ὅταν, χάριν τῆς γονιμότητος τῶν γεῶν, ἐπληθύναν' οἱ κάτοικοι τοῦ παλαιοῦ Κόσμου καὶ δὲν ἐχορηγόντανε ἄλλο, κ' ἐχρειάσθηκε νὰ 'βρεθῇ κ' ἓνα τέταρτο, καὶ νὰ ποθῇ Ἀμερικὴ, καὶ οἱ κάτοικοίτου νὰ 'ποθοῦν' Ἀμερικανοί, . . . ἔτσι καὶ στὸ μικρὸ μεταλλεῖον τοῦ Ὀχλουμος, ἀφοῦ γιὰ τὴ γονιμότητα τοῦ Μεταλλεῖου ἐπληθύναν' οἱ διαμεταλλεύοντες, ἐχρειάσθηκε ν' ἀνοιχθῇ καὶ νέα βένα σ' ἐδαῦτο, καὶ νὰ 'ποθῇ τῆς Μεταρρήθμησης, καὶ οἱ διαμεταλλεύοντες αὐτὴν νὰ 'ποθοῦν Μεταρρήθμησταδες !

Ἴδου ἔκτοτε ἄλλοι τοῦ καλληπεργοῦνα τὴ γῇ καὶ τὰ ἐργόχειρα καὶ τὲς τέχνες· καὶ ἄλλοι τοῦ καλληπεργοῦνε τὴν ἀνοησίαν ἐκείνων οἱ ὅποιοι καλληπεροῦνε τὴν γῆν καὶ τὰ ἐργόχειρα καὶ τὲς τέχνες ! . . .

Δύστυχε Λαέ !

Προχθὲς ἔλαβα μίαν κολακευτικώτατην ἀνώνυμην ἀπὸ τοὺς Κορφούς. Εὐχαριστῶ. Ἀλλὰ μοῦ ζητῆται ἀπάντηση δημόσια· ἰδοῦτη.—Τὰ μὲν ἀνώνυμα δὲν τὰ ἀγαπῶ· τοὺς δ' ἐπαίνους . . . τοῦτες τὲς ἡμέρες κλειῶ τοσοῦ πενήντα. Ἐπαινοὶ ὅθεν καὶ ζαχαράτα δὲν κάνουν' πουλιὸ γιὰ μὲ, καὶ μόνάνανε τόσο περσσότερη χάρη νὰν τὰ δίνουνε τοὺν παιδιῶνέμου.

Μία χτηνωδῶς ἀντιχριστιανικὴ πρόληψη θεωρεῖ τὲς γυναῖκες ὡς ἀκάθαρτες μετὰ τὴ γέννα, καὶ τοὺς ἐμποδίζει τὸ ἔμβασμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἕως ὅτου δὲν καθαρίζονται πρῶτα ἀπὸ τὸν ἐφημέριότους διαμέσου καθαρτηρίων εὐχῶν !

Εἰς τὴν ἀντιχριστιανικὴν τούτην πρόληψιν τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς μας, ἀντιπαρατάτουμε μίαν χριστιανικὴν κρίσιν, ἐποχῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΜΟΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΤΕΠΙΣΤΗΜΕ

ἐλλειποὺς τῶν χριστιανικῶν φώτων. — Ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται ἡ πρόληψη τούτη μᾶς ἔρχεται πολὺ μακρόθεν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα — ἰδοῦ,

Ἐρωτήθη, λέγουν, ἡ Θεανώ, ἡ γυναῖκα τοῦ Πυθαγόρα, πόσον καιρὸν ἔπρεπε μία γυναῖκα ν' ἀργήσῃ νὰ παρουσιασθῇ στὸν Ναόν, σὲ περίστασιν ὅμοιον μὲ τὴν ἀνωτέρω, « Ἄν, εἶπε, μὲ νόμιμον ἄνδρα, ὅς παρουσιασθῇ εὐθύς. Ἄν ὄχι, ποτέ. »

ΔΗΜΟΤΙΚΗ

Ἡθικὴ φιλοσοφία,

Βαλμένη σὲ γνωμικά.

Κάθουρας στὴν τρύπατου, βασιλιάς ἀφέντης.
Κάθουρα στραβὰ πατεῖς Κοντᾶναι ἡ μαγεριάσου.
Τὸ λαχανάκι τοῦ γελαῖς, στὸ πιάτσου θὰν τῶδρης.
Ὁ ζουρλὸς τὸ βουρλισμένο, σὰν τὰ μάτια τοῦ τὸν ἔχει.
Τὸ δ' ἰκόμου τ' ὄνομα, νάτο σὺ γειτάνεϊσα.
Ὅλα τὰ στραβὰ ψωμιά, ἡ νίφημας τὰ πλάθει.
Κατὰ Μάνα, κατὰ Κύρη, κατὰ γυῖον καὶ θυγατέρα.
Ὅπως ἤθελε ὁ φτωχὸς, ἔτσι ἐγύριζε ὁ τροχός.
Ὅμοιος τὸν ὅμοιον ἀγαπᾷ, κ' ὅμοιος τὸν ὅμοιο θέλει.
Σὲ πολλοὺς σακὶ μὴ λύσης, κ' ἂν τὸ λύσης, μὴν τὸ δέσης.
Ὅντες ὀγάνης καὶ δὲ βάνης, πάντεχε τὸν πάτο πιάνεις,
Κάλιο πέντε μέσ' στὸ χέρι, πᾶρι δέκα καὶ καρτέρει.
Πότα πῆτα καὶ φλασκι, πότα πῆτα μοναχί.
Μὲ τὸ νοῦ πλουτένει ἡ Κόρη, μὲ τὸν ὕπνο ἡ ἀκαμάτρα.
Ὅπου ἀκοὺς πολὰ κεράσια, βάστενε μικρὸ καλάθι.
Πάντα γέρος στὸ τιμόνι, πάντα νεὶς κουπὶ νὰ λάμνη.
Ὁ φτωχὸς ὄντες ἔμπορῃ, κ' ὁ πλούσιος ὄντες θέλῃ.
Τὸ γούρουνι, κ' ἂν τὸ πλῆνῃς, στὴν τροπία θὰ καταντήσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κενόριο-ναι τὸ κόσκινο, φυλᾶναι κρεμασμένο.
Ἡ νίφη ἀπ' ὄντες γεννηθῇ, στὰ πεθερίκια 'μοιάζει.
Τοῦ γερόντου τὰ κανάκια, σὰ νερόδραστα σπανάκια.
Μάθημα ξεμάθημα, δυὸ καλὰ μαθήματα.
Κι' ἂν κάμης τὸ καλὸ παιδί, τὸ πρᾶμμα τί τὸ θέλεις!
Κι' ἂν κάμης τὸ κακὸ παιδί, τὸ πρᾶμμα τί τὸ θέλεις!
Ἄλλος σκάφτει καὶ τριγᾶει, κι' ἄλλος πίνει καὶ μεθάει.
Πάρι κακοπαντρεμένη, κάλιο χήρα καχομοίρα.
Ὅποιος φυλάει τὰ ρούχατου, πάντα κενούρια τᾶχει.
Τῶν ἀκριβῶν τὰ στάμενα, σὲ χαροκόπου χέρια.
Δυὸ γαϊδάροι-ν-ἐμαλόνα, σ' ἓνα ξένον ἀχειριόνα.
Τώρα στὰ γεράματα, μάθε γέρο γράμματα! . . .
Εὐρήκαμε ζουρλὸν παπὰ, καὶ ψάλουμ' ὀλη-νύχτα.
Ἀγάπα ἡ Κόρη τὸ χορὸ, κ' εὐρήκε ἄντρα χορευτή.
Ἀπὸ σιγανὸ ποτάμι, σύκονε φυλὰ τὰ ρούχα.
Γέλαμε νὰ σὲ γελῶ, νὰ 'περνοῦμε τὸν καιρό.
Ὅπου κρατεῖ, καλὰ κρατεῖ· καὶ ὅπου γυρεύει, ἄς τρέχῃ.
Ἄλλου τὰ καρκαρίσματα, κι' ἄλλου γεννοῦν' ἡ κότες.
Ἔμπα στὰ γιφτόπουλα, διάλεξε τ' ἀσπρότερο.
Ἐκατ' ἡ πομπὴ στὸ διάβα. καὶ γελᾶει τοῦ διαβάτες!
Ἡ χελόνα τὸ παιδίτης, Ἀγγελόπουλο τὸ λέει.
Τοῦ παπὰ ἡ κοιλιὰ κοφίνι· καὶ ζουρλὸς ὅπου τοῦ δίνει.
Ὅποιος θέλει νὰ γελῆται, βρίσκει νὰν τότε γελοῦνε.

Ἐνα-ένα τρῶν' τὰ σύκα.
Τὸ γοργὸ καὶ χάρην ἔχει.
Ἡ φτώχεια τέχνη ἐργάζεται.
Πέσε πῆτα νὰ σὲ φάω.
Δῶς' καιρὸ καὶ μέτρα μίλια:
Κάμεις, πάθεις, καρδιά μὴ σοῦ πονέσῃ.
Ἡῦρε ὁ Κουστός κατήφορο.
Ἄλλου ὁ παπὰς, κι' ἄλλου τὰ ράσατου.
Ὅποιος κυμᾶται δὲν τσακόνει· ψάρα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ**

Ήτανε ἡ πρώτη τοῦ νοεμβρίου 1858, ποὺ ὁ ἄγγλος ὀπλαρχηγὸς τῆς Ζακύνθου ἔλαβε μίαν ἐγκύκλιον τοῦ Ἱπουργοῦ, ὅστις ἐδιόριζε ὅλους τοὺς ἱερεῖς, ὅσους μισθομένον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, νὰ διδάσκουν κατήχησιν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν στρατιωτῶν. Ὁ ὀπλαρχηγὸς ἀκολούθως ἔδωσε πάραυτα τὰ διαταγὰς τοῦ εἰς τὸν ἱερέα τοῦ Συντάγματος ἐνθυμηθεὶς ὅμως ὅτι ἦτον καὶ ἱερέας καθολικός, διὰ τοὺς καθολικοὺς στρατιῶτας, ὅστις δὲν ἀνῆκε εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἐγνώριζε, ἀγκαλὰ καὶ τὸν εἶδε στὸ σπῆτιτον, ἐζήτησε νὰ εὕρῃ τὸ ὀνομάτου· ἀλλὰ ποὺ σοχάζεσθαι τὸ ἐζήτησε; ἀνάμεσα στὰ Δέλτια τῶν ἐπισκέψεων ὅπου τοῦ ἐγίνανε! Ἐνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ Δέλτια ἐσταμάτησε περισσότερο ἀπὸ τ' ἄλλα τὴν προσοχήτου. Τοῦτο ἤφερνε «A. Romanò,» καὶ ὁ καλὸς ὀπλαρχηγὸς τὸ ἐζήγησε «Arciprete Romano.» Ἐνόμισε λοιπὸν ὅτι εἰς αὐτὸν ἤμποροῦσεν ἀσφαλῶς νὰ διευθυνθῇ, καὶ τοῦ ἐδιευθύνθηκε διορίζοντάςτου ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἱπουργοῦ τὴν παράδωσιν τῆς Καθολικῆς Κατηχήσεως εἰς τὰ παιδάκια τῶν Καθολικῶν Ἀγγλῶν. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὁ Κύριος A. Romanò δὲν ἦτον Arciprete Romano, ἀλλ' ἦτον Andrea Romanò Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας! Ὁ Κύριος Ῥομανὸς σαστισμένος γιὰ μίαν τέτοια διόρισιν ἐκ μέρους τοῦ Ἱπουργοῦ, τρέχει στὸν Γραμματέα τοῦ Τοποτηρητῆ ζητώντας πληροφορίας καὶ συμβουλές... Ἀλλ' ὁ Κύριος Μαρκάτης εὐρίσκοντας τὴν ὑπόθεσιν πολλὰ σοβαρῇ, εἰνήνησε μαζὺ μὲ τὸν Διευθυντὴν, κ' ἐπήγανε στοῦ Κυρίου Wodehouse, εὐτυχῶς τοποτηρητεύοντες. Ὁ καϊμένος ὁ Κύριος Wodehouse, καλὸς, ἀλλὰ λίγου νοὺς ἄνθρωπος, πέρνοντας τὴ δουλιὰ καθὼς ἦτανε γραμμμένη, εἶπα πῶς ἦτανε ἀρκετὰ φανερὴ, ἀφ' ἐαυτοῦτης, καὶ πῶς δὲν ἐχρειάζοντανε διασάφισες,

Ὁ Ἱπουργὸς, λέει, Κύριε Ῥομανέ, σοῦ διορίζει νὰ δίνης μαθήματα ἱερᾶς Κατηχήσεως, εἰς τοὺς καθολικοὺς στρατιῶτας.

Ἐγὼ!... Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, .. μαθήματα ἱερᾶς Κατηχήσεως εἰς τοὺς στρατιῶτάς τοὺς Ἀγγλοὺς!

ΠΑΝΟΡΑΜΙΟΝ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΝΟΡΑΜΙΟΝ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Κύριε Ρομανέ, ἡ Ἀστυνομία εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσὴν δικαιοδοσίαν τῆς Προστασίας· καὶ ὁ Διευθυντὴς χρεοστεῖ νὰ ἐχτελῇ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἱπουργοῦ.

Μὰ πάει καλὰ, μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι καθολικός ἐγὼ δὲν ἤξέρω τὴ γλώσσα δὲν ἤξέρω μήτε τὴν Κατήχηση δὲν ἔκαμα ποτέμου τὸ δάσκαλο . . .

Λοιπὸν παρετήσου.

Σὲ κοντολογία· ἐγράφηκ' ἐκεῖ στὴ στιγμὴ ἡ παρέτηση τοῦ Κυρίου Ρομανοῦ, κ' ἐστάλθηκε πρὸς τὸν Ὁπλαρχηγὸν εἰς τὸ Κάστρο, αἰτιολογημένη ὅπως καλῆτερα ἐμπορούσανε νὰ κάμουν' ἐκεῖνα τὰ τρία κεφάλια.

Ὅταν ὁ Ὁπλαρχηγὸς ἔλαβε τὴν ἀποποίησην ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐνόμιζε σταλμένην ἀπὸ τὸν *Arsiprcte Romano*, ἐκίνησε γιομάτος θυμὸ κ' ἐπῆγε στοῦ Κυρίου Γιραρδίνη, νὰ τοῦ ζητήσῃ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἀποποίησίν του. Ὁ Κύριος Γιραρδίνης ὅπου καταρχὰς διεμαρτυρῆτο ὅτι, οὔτε διαταγὰς ἔλαβε ἀπεποινήθῃ νὰν τὰς ἐχτελέσῃ, ὅταν ἶδε τὴν γραφτὴν ἀποποίησην ὅπου τοῦ ἔδειξεν ὁ ὀπλαρχηγὸς, καὶ ἐγνώρισεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Κυρίου Ρομανοῦ Ἀστυνόμου, ἡ Κομωδία ἔλαβε τὴ λύσητῃς.

Δὲν εὐρισκότουν' κανεῖς νὰ κάμῃ μὲ ὅλο τοῦτο μιὰ φάρσα ;

αθένας νομίζει ὅτι, ἡ ἰδιαίτερότητον ἀμέλεια ζημιώνει λίγο τὸ Δημόσιον Συμφέρον, καὶ νομίζει ὅτι οἱ ἄλλοι θέλει ἀναπληρῶσούν τὴν ἐλειψήν του. Ὅλοι ἔχοντες τὴν ἴδιαν ἰδέαν, τὸ Δημόσιον Συμφέρον ἀφανίζεται διὰ τῆς συνδρομῆς ὅλων, καὶ χωρὶς κανεῖς νὰν τὸ ἀνανογέται.

Θουκυδίδης Βιβ. 1ον. εἰς τὸ τέλος.

‘Ο Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

• Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ • ΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ341Φ40040

